

ת"פ 504/08/19 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 504-08-19 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלונית

הנאשמת

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה, שלוחת תביעות ראשל"צ

בשם הנאשמת: עו"ד איתי בן נון, הסנגוריה הציבורית

גזר דין

העבירות ועובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של **סיוע להפרת חוק הכניסה לישראל** (3 פרטי אישום), לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 וסעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק הכניסה לישראל ו- חוק העונשין בהתאמה); **הפרת חוק הכניסה לישראל**, לפי סעיף 12 (4) לחוק הכניסה לישראל; **סיוע לקבלת דבר במרמה** (3 פרטי אישום) לפי סעיף 415 לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק העונשין; **וקבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 15.11.18, בסמוך לשעה 19:12, יצאה הנאשמת בטיסה מישראל לתורכיה ושבה לארץ למחרת, בסמוך לשעה 11:00, ועמה אזרחית גאורגית מסורבת כניסה לישראל, אשר גורשה מישראל בשנת 2013.

באותן נסיבות פנתה הנאשמת לעמדת ביקורת הגבולות, הזדהתה באמצעות דרכון והונפק לה אישור מעבר על שמה (להלן: הגייטפס). בסמוך לאחר מכן הגיעו הנאשמת והאזרחית הגאורגית לשער כניסה 913 לישראל, כשהנאשמת נעמדה מאחורי האזרחית הגאורגית שאחזה בגייטפס של הנאשמת. האזרחית הגאורגית הצמידה את הגייטפס לקורא הכרטיסים בשער, השאירה אותו על שער הכניסה ונכנסה לישראל. מיד לאחר מכן נטלה הנאשמת את הגייטפס שלה משער הכניסה והסתובבה איתו באזור שערי הכניסה.

עמוד 1

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, ביום 8.11.18, בסמוך לשעה 19:46, יצאה הנאשמת בטיסה מישראל לתורכיה ושבה לארץ למחרת, בסמוך לשעה 11:40, ועמה אישה שזהותה אינה ידועה למאשימה (להלן: האישה האלמונית).

באותן נסיבות פנתה הנאשמת לעמדת ביקורת הגבולות, הזדהתה באמצעות דרכון והונפק לה גייטפס. בסמוך לאחר מכן הגיעו הנאשמת והאישה האלמונית לשער כניסה 914 לישראל, כשהנאשמת נעמדה מאחורי האישה האלמונית שאחזה בידה את הגייטפס של הנאשמת. בשלב מסוים הצמידה האישה האלמונית את הגייטפס של הנאשמת לקורא הכרטיסים בשער, השאירה אותו על שער הכניסה ונכנסה לישראל. מיד לאחר מכן נטלה הנאשמת את הגייטפס שלה משער הכניסה וניסתה להצמידו בשנית לקורא הכרטיסים במספר שערים. משלא עלה הדבר בידה, פנתה לבקריית הגבול, שאפשרו לה להיכנס לישראל לאחר שטענה בכזב שהגייטפס שלה אינו תקין.

על פי עובדות האישום השלישי, ביום 19.10.18, בסמוך לשעה 20:30, יצאה הנאשמת בטיסה מישראל לתורכיה ושבה לארץ ביום 21.10.2018, בסמוך לשעה 8:50, ועמה אישה נוספת שזהותה אינה ידועה למאשימה (להלן: האלמונית השנייה).

באותן נסיבות פנתה הנאשמת לעמדת ביקורת הגבולות, הזדהתה באמצעות דרכון והונפק לה גייטפס. בסמוך לאחר מכן הגיעו הנאשמת והאישה האלמונית השנייה לשער הכניסה 917 לישראל, כשהנאשמת עמדה מאחורי האלמונית השנייה, שאחזה בידה את הגייטפס של הנאשמת. בשלב מסוים הצמידה האלמונית השנייה את הגייטפס של הנאשמת לקורא הכרטיסים בשער, השאירה אותו על שער הכניסה ונכנסה לישראל. מיד לאחר מכן נטלה הנאשמת את הגייטפס שלה משער הכניסה, נצמדה לנוסעת תמימה ועברה יחד עמה בשער הכניסה לישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמת תודה ותורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. עוד הוסכם שהמאשימה תשקול עמדתה לעונש לאחר קבלת מסמכים רפואיים, ובכל מקרה לא תעתור לעונש העולה על 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, כפוף לחוות דעת חיובית מהממונה על עבודות שירות.

4. חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות שהתקבלה בהמשך, מצאה את הנאשמת כשירה לבצע עבודות שירות תחת מגבלות.

5. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת ועל פוטנציאל הסיכון הגלום בהם לביטחון הציבור והמדינה, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, לריבוי העבירות, תדירותן והתכנון שקדם להן, המעידות, לדבריה, על כך שהנאשמת פיתחה "מנגנון" שיטתי להכנסת אנשים זרים לארץ והפכה זאת למעין עסק. עוד נטען שלאור נפיצותן של העבירות בהן הורשעה הנאשמת, על בית המשפט לנקוט יד קשה על מנת לסייע במיגורן. בהפנותה לפסיקה, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 4 ל- 10 חודשי מאסר לכל אישום בנפרד.

בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה ב"כ המאשימה לעברה הפלילי המכביד של הנאשמת (ת/1), ומנגד - לגילה המתקדם ולנסיבותיה הרפואיות. עוד ציינה שהנאשמת לא ניצלה את ההליך המשפטי כדי לפנות לשירות המבחן או להשתלב בהליך טיפולי.

בהתחשב במכלול הנימוקים, עתרה המאשימה להשית על הנאשמת עונש מאסר למשך 9 חודשים שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס משמעותי והתחייבות.

6. מנגד, עתר ב"כ הנאשמת להסתפק בענישה צופה פני עתיד, זאת בהתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת ובהינתן כי הורשעה בעבירות סיוע להפרת חוק הכניסה לישראל בלבד, זאת בשונה ממרבית המקרים שנדונו, לדבריו, בפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה.

אשר לנסיבותיה האישיות, הוטעם כי הנאשמת אישה כבת 68, הסובלת מתחלואות שונות, פיזיות ונפשיות ומוכרת כנכה בשיעור של 100%. עוד נטען שהנאשמת חסרת כל ומתקיימת מקצבת המל"ל. אשר לעברה הפלילי של הנאשמת, ציין ב"כ הנאשמת כי הרשעותיה ישנות, למעט הרשעה אחת משנת 2018 בעבירת גניבה, בגינה הושת על הנאשמת מאסר מותנה.

בשונה מעמדת המאשימה, סבר ב"כ הנאשמת שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל שלושת האישומים, המהווים לדידו אירוע אחד מתמשך, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר ובהלכת טלאל. בסיכומו של דבר עתה, כאמור, להסתפק בעונש מאסר מותנה, בין היתר בשים לב לעובדה שהנאשמת שהתה 6 ימים במעצר במסגרת ההליך הנוכחי.

7. הנאשמת ניצלה את זכות המילה האחרונה וביקשה את התחשבות בית המשפט מהטעם שביצעה, לדבריה, את העבירות "באי שפיות" ו"לא באחריות".

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. **אירוע עברייני אחד או מספר אירועים שונים** - במחלוקת שבין הצדדים ביחס לשאלה אם מעשי הנאשמת בשלושת האישומים מהווים אירוע עברייני אחד, או שמא מדובר בשלושה אירועים שונים, יש לפנות לאמות המידה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר). במקרה שלפנינו, מדובר בשלושה מקרים שעל אף שבוצעו בתוך תקופה של פחות מחודש האחד מהשני, הרי שהם מובחנים זה מזה בזמן, בזהות הנשים להן סייעה הנאשמת להיכנס לארץ, לאחר שיצאה מהארץ לצורך כך בשלוש טיסות שונות. בנסיבות אלו עמדתי היא שמדובר בשלושה אירועים נפרדים.

לצד האמור, כפי שציינתי לא אחת בעבר, לקביעה זו נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שהרי כבר נקבע ש"לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" [עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע. פוגלמן].

10. במקרה שלפניי הערך המוגן בו פגעה הנאשמת הינו זכות המדינה, ואף חובתה, לברור ולבדוק את היוצאים והנכנסים בשעריה, ולערוך רישום מסודר ומדויק של קהל היוצאים מהארץ והשבים אליה.

11. נסיבות ביצוע העבירה בענייננו מצביעות על דרגת חומרה גבוהה. הנאשמת ניצלה את זכותה לצאת מישראל ולהיכנס אליה באופן חופשי כאזרחית והביאה עמה בשלוש הזדמנויות נשים שונות, שנסיבות ביצוע העבירות מלמדות על כך שהן נעדרות אישור כניסה לישראל. חומרה יתרה טמונה באישום הראשון, לפיו האישה אותה הבריחה הנאשמת לישראל גורשה מישראל בשנת 2013. סמיכות הזמנים בין העבירות, אשר בוצעו על פני פרק זמן של פחות מחודש ימים, מלמדת על שיטתיות בביצוען ועל תכנון מוקדם. על כוונת מעשיה של הנאשמת ועל התכנון שקדם לעבירות, מעיד גם פרק הזמן הקצר בו שהתה הנאשמת בתורכיה בכל אחד מהאירועים, ללמדך שמטרת הטיסה לתורכיה הייתה הבאת הנשים והכנסתן לישראל. כך למשל, באישום הראשון הגיעה הנאשמת לתורכיה ביום 15.11.18 סמוך לשעה 19:12, ופחות מיממה לאחר מכן, ביום 16.11.18, בשעה 11:00, כבר נחתה בארץ יחד עם הנתינה הזרה.

12. למדיניות הענישה בעבירות מהסוג בהן הורשעה הנאשמת התייחסתי בהרחבה במספר גזרי דין שניתנו על ידי בשנים האחרונות [ראו למשל ת"פ 37468-08-18 מדינת ישראל נ' דזורלשוילי (20.1.2020) (להלן: עניין דזורלשוילי)]; ת"פ 30647-11-16 מדינת ישראל נ' אור כהן (21.11.2018) (להלן: עניין אור כהן); ת"פ 32820-08-18 מדינת ישראל נ' שכטר (11.3.2019)], בהם ניסיתי לחלק את מעשי הנאשמים לדרגות חומרה שונות, תוך הפנייה לדוגמאות מהפסיקה. כך למשל, הפניתי לקבוצת המקרים ה"קלים", העוסקים באזרחי המדינה, שחרף העדר מניעה חוקית להיכנס לארץ או לצאת ממנה, בוחרים שלא לעבור דרך שערי הכניסה הרשמיים. מנגד, הפניתי לקבוצת המקרים החמורים יותר, בהם ניתן למצוא, בין היתר, נאשמים המסייעים לאנשים נעדרי היתרי כניסה, דוגמת עובדים זרים, להיכנס לארץ. לגבי קבוצה זו, עליה נמנית גם הנאשמת, נקבע, ככלל, מנעד עונשי הנע בין 2 ל-5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. במקרים חמורים יותר, למשל כאשר הנאשם ניצל את מעמדו לצורך ביצוע העבירות, נקבעו מתחמי ענישה הכוללים עונשי מאסר בפועל (עניין דזורלשוילי).

13. על מדיניות הענישה ניתן ללמוד גם מהמקרים הבאים:

א. בת"פ 63680-01-18 מדינת ישראל נ' יקיר כהן (24.6.2019), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בעבירות של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין וניסיון הפרת חוק הכניסה לישראל, בנסיבות בהן סייע הנאשם לנתין זה להיכנס פעם אחת לישראל תמורת תשלום. באותו מקרה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 2 ל-5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. על הנאשם, בעל הרשעה קודמת אחת בעבירת רכוש, הושת עונש של 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס בסך ₪ 3,000 כעונשים עיקריים.

ב. בת"פ 23289-11-18 מדינת ישראל נ' אקושולי (6.1.2020), אושר הסדר טיעון במסגרתו עתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם עונש של שני חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כעונש עיקרי, בגין מקרה אחד של סיוע לאדם אלמוני להיכנס לארץ, לאחר שהנאשם נסע להביאו מאוקראינה בנסיבות הדומות לענייננו.

ג. בעניין אור כהן הושת על הנאשם עונש של מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות, בגין עבירה של הפרת הוראות חוק הכניסה לישראל שעניינה כניסת הנאשם עצמו, אזרח ישראל, לתחומי המדינה מבלי שהונפק לו כרטיס מעבר. במאמר מוסגר אציין שגזר הדין הוגש מטעם המאשימה אך לצורך הצגת פערי הענישה בין "קבוצות" העבריינים בעבירות הכניסה לישראל, עליהם עמדתי בגזר הדין. עינינו הרואות, נסיבות המקרה בעניין כהן שונות בתכלית מענייננו ועל כן לא ניתן ללמוד ממנו גזירה שווה לגבי רמת הענישה, כפי שביקש ב"כ הנאשמת.

ד. בת"פ 31961-01-19 מדינת ישראל נ' ניברט (11.5.2020), סייע הנאשם לאזרחית גיאורגית להיכנס לישראל בנסיבות הדומות לנסיבות שלפנינו. באותו מקרה הושת על הנאשם עונש מוסכם של 2 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

14. לאור כל האמור, מצאתי שמתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים בנסיבות המקרה שלפנינו ינוע בין 2 ל-5 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות וקביעת עונשה של הנאשמת

15. לצורך מיקום עונשה של הנאשמת בגדרי המתחם, נתתי דעתי להודאת הנאשמת ולקבלת האחריות מצדה. מנגד, שקלתי את עברה הפלילי המכביד, הכולל 16 הרשעות קודמות, הגם שמרבית הרשעותיה עניינן עבירות אותן ביצעה לפני שנת 2004. יש לציין שהרשעתה האחרונה של הנאשמת היא משנת 2019 על עבירת גניבה אותה ביצעה בשנת 2018, אותה שנה בה בוצעו אף העבירות בהן הורשעה בהליך הנוכחי. בשתי הרשעות אלו יש כדי להצביע על מגמה של חזרת הנאשמת לסורה.

מדובר בנאשמת המבצעת עבירות רבות ומגוונות לאורך עשרות שנים, אינה מורתעת מהעונשים המוטלים עליה, כאשר הזדמנויות שניתנו לה על ידי בתי המשפט בדמות ענישה מקלה, כמו גם ענישה שיקומית, לא נוצלו על ידה כדי להיטיב דרכיה. גם את ההליך הנוכחי לא ניצלה הנאשמת לצורך עריכת שינוי בדרכיה. מצבה הכלכלי של הנאשמת, כפי שנטען על ידי בא כוחה ומבלי שנתמך בראיות, הוא אכן מצער, אולם אין בו כדי להמעיט מחומרת מעשיה או להצדיקם. וודאי שאין בו כדי להביא לתוצאה עונשית "צופה פני עתיד", כבקשת ההגנה, שתחטא ליתר שיקולי הענישה, ובפרט שיקול ההרתעה, בשני מובניו. האחד, הרתעת הנאשמת, שחרף עברה הפלילי המשמעותי ממשיכה לבצע עבירות. השני, הרתעת הציבור בכללותו, בשים לב לנפיצות העבירות על חוק הכניסה לישראל המבוצעות לעתים קרובות דרך שער הכניסה לישראל בנמל התעופה בן גוריון, בין היתר לצורך הברחת נתינים זרים לארץ. בית המשפט אינו יכול להישאר אדיש לשטף המקרים המובאים לפתחו, שדומה שהפכו למעין "ספורט לאומי", ועליו לתרום תרומתו למיגור התופעה בהשתתפות עונשים משמעותיים בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה.

16. לא נעלמו מעיני נסיבותיה הרפואיות (הפסיכיאטריות והאחרות) של הנאשמת כפי שפורטו בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. ואולם, יש לזכור שבעיות אלו לא מנעו מהנאשמת מלבצע את העבירות, שכללו, כאמור, גם נסיעות לחו"ל, והן אינן מונעות ממנה כיום לבצע עבודות שירות במגבלות שפורטו בחוות הדעת. נסיבותיה הרפואיות של הנאשמת, כמו גם גילה המבוגר, נשקלו על ידי אף לצורך קביעת משך עבודות השירות, שכן אלמלא כן, ובשים לב לעברה הפלילי, היה מוטל עליה עונש חמור יותר.

17. בשים לב למכלול השיקולים עליהם עמדתי לעיל, מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת בחלק האמצעי של המתחמים ולהטיל עליה עונש כולל שיביא לידי ביטוי, בין היתר, גם את הודאתה, את גילה, את מצבה האישי, ואת העובדה ששהתה במעצר במשך 6 ימים.

18. לעניין הקנס הכספי. עבירות מסוג זה מבוצעות על פי רוב ממניע כלכלי, ולפיכך מצדיקות הטלת קנס כספי. במקרה שלפני לא עולה מכתב האישום מה היה המניע של הנאשמת לביצוע העבירות. ואולם, מאחר שלדברי ב"כ הנאשמת מדובר בנאשמת חסרת כל, ובהינתן שלצורך ביצוע העבירות טסה הנאשמת 3 פעמים לחו"ל, דומה שמעשיה השתלמו לה בפן הכלכלי. בנסיבות הללו היה ראוי להטיל על הנאשמת קנס כספי משמעותי. ואולם, בשים לב לעובדה שהנאשמת עתידה לרצות עונש מאסר בעבודות שירות לתקופה שאינה קצרה, כמו גם מצבה הכלכלי הרעוע, כפי שתיארה לממונה על עבודות השירות וכנטען מפי בא כוחה, ועל אף שטיעונו לא נתמכו באסמכתאות, מצאתי להסתפק בהטלת קנס כספי מתון, גם אם הדבר נעשה לפני משורת הדין.

סוף דבר

19. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, במגבלות שנקבעו על ידי הממונה על עבודות השירות.

הנאשמת תרצה את עבודות השירות בעמותת "שווים" בכתובת הבנאי 14, חולון.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 9.9.2020. על הנאשמת להתייצב במועד זה לצורך קליטה והצבה ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה (אוטובוסים להגעה - קו מס' 247 מתחנה מרכזית רמלה או לוד), לא יאוחר מהשעה 08:00.

מובהר לנאשמת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה על פי הנחיות החוק והממונה על עבודות השירות. כל חריגה מהכללים או מתנאי המסגרת, עלולה להוביל להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולהמרת עונש עבודות השירות במאסר של ממש.

ב. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא תרצה הנאשמת אלא אם תעבור בתוך תקופה של שלוש שנים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 1.9.2020.

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל במשך 3 שנים מהיום. ההתחייבות תינתן מיד לאחר הקראת גזר הדין.

20. ניתן צו כללי למוצגים.

21. כסף שהופקד על ידי הנאשמת במסגרת תיק זה או במסגרת תיק מעצר הקשור אליו, יושב לידיה, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול, זאת לאחר שתחל לרצות את עבודות השירות.

22. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ. הנאשמת תפקיד את דרכונה במזכירות בית המשפט עד ליום 1.7.2020.

23. **המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תש"פ, 30 יוני 2020, בנוכחות הצדדים.